

BÀI HỌC 1

ĐỨC CHÚA TRỜI DỰNG NÊN...

CÂU GÓC: “*Kẻ hà hiếp người nghèo khổ làm nhục Đấng Tạo hóa mình; Còn ai thương xót người bần cùng tôn trọng Ngài.*” (Châm ngôn 14:31)

KINH THÁNH NGHIÊN CỨU: *Sáng thế Ký 1-3; Công vụ 17:28; Thi thiên 148, 24:1; Sáng thế Ký 4:1-9; Ma-thi-ơ 22:37-39; Khải huyền 14:7.*

Bạn đã bao giờ làm việc để tạo ra một sản phẩm nào đó – có thể là nghệ thuật hay thủ công, một bữa ăn, hoặc một số công việc sáng tạo khác – chỉ để rồi nó bị hư đi, bị bể hoặc bị từ chối bởi người mà bạn tặng? Nếu vậy, bạn có thể thoát khỏi phần nào tâm trạng Đức Chúa Trời đã trải qua khi Ngài tạo ra thế gian và ban cho con người sự sống, để rồi chứng kiến công trình của mình bị tội lỗi phá hoại tan nát!

Kinh Thánh nói rằng thế giới đã được dựng nên một cách cẩn thận và “thật rất tốt lành.” Cảm tưởng của Đức Chúa Trời về công trình sáng tạo của Ngài được ghi rất rõ qua các sự tích tạo thiên lập địa ở đoạn 1 và 2 của sách Sáng thế Ký. Đây là bối cảnh giúp chúng ta đọc tiếp theo câu chuyện về sự sa ngã trong đoạn 3 sách Sáng thế Ký, và sự đau lòng thống thiết của Đức Chúa Trời khi Ngài phải thẳng thắn trực diện những đứa con hư hỏng mà chính tay mình đã nắn tạo.

Nhưng thật lạ lùng, thế mà địa cầu của chúng ta vẫn tiếp tục là đối tượng của tình yêu bất diệt của Chúa, mặc dù vô số tội lỗi, bạo lực, bất công, và những chống đối thách thức Ngài ra mặt. Và thậm chí còn lạ lùng hơn nữa, trong việc Đức Chúa Trời sắp đặt một kế hoạch để cứu chuộc và tái tạo thế gian, Ngài đã ban cho chúng ta, là tín nhân, một vai trò để thực hiện các kế hoạch lớn hơn của Ngài. Vâng, chúng ta là những người nhận ân điển của Ngài; nhưng, qua ân điển mà chúng ta đã nhận được, chúng ta cũng đã được giao phó trách vụ của mình để làm cộng tác viên với Chúa. Thật là một trách nhiệm trọng đại, trang nghiêm và thiêng liêng!

1. ĐỨC CHÚA TRỜI: THOÁNG NHÌN SỰ TẠO THẾ

Thế giới này và tất cả sự sống trên đó, đời sống của chúng ta và tất cả những gì chúng ta làm với đời sống ấy, đời sống của mọi người xung quanh và cách chúng ta tương tác với người khác, ngay chính sự sống và làm thế nào để tận dụng sự sống ấy cách tốt đẹp nhất – tất cả đều bắt đầu với Đức Chúa Trời, “Vì tại trong Ngài, chúng ta được sống, động, và có,” (Công vụ 17:28).

Sự tích tạo thiên lập địa trong Kinh Thánh bắt đầu như sau: “Ban đầu Đức Chúa Trời dựng nên trời đất” (Sáng thế Ký 1:1). Và việc Ngài phán khiến cho mọi vật xuất hiện chứng tỏ một quyền năng và tiến trình mà chúng ta không thể tưởng tượng nổi.

Tuy nhiên, Đức Chúa Trời đã không tạo dựng vạn vật từ đằng xa; trái lại Ngài can dự một cách rất mật thiết, nhất là trong tiến trình tạo dựng con người nguyên thủy (Sáng thế Ký 2:7).

Đọc sự tích việc tạo dựng con người đầu tiên trong Sáng thế Ký 1:26–31. Sự tích này cho chúng ta biết các yếu tố quan trọng nào về Đức Chúa Trời và về nhân loại?

Người ta thường nói rằng chúng ta có thể học hỏi rất nhiều về Đức Chúa Trời từ các thời giờ sinh hoạt trong thiên nhiên, từ sự chiêm ngưỡng công trình sáng tạo của Ngài, mà qua đó thoáng thấy được chút ít cá tính của chính Đấng Sáng tạo. Nhưng chúng ta cũng có thể thoáng thấy được cách Đức Chúa Trời dựng nên thế giới bằng cách kiểm tra lại những gì mình hiểu biết về Ngài. Ví dụ, nếu Đức Chúa Trời là Chúa của trật tự, chúng ta chắc chắn sẽ tìm thấy tính cách trật tự trong công trình sáng thế của Ngài. Hoặc nếu chúng ta tin rằng Đức Chúa Trời là Chúa của sinh lực sáng tạo, thì không nên ngạc nhiên khi nhận biết sinh lực ấy được thể hiện qua những thí dụ đáng kinh ngạc trong vũ trụ do Ngài tạo dựng.

Tương tự như vậy, chúng ta cũng tin rằng Đức Chúa Trời là Chúa của các mối quan hệ, và như vậy, chúng ta tìm thấy các mối quan hệ như một yếu tố nòng cốt trong cách Ngài tạo thành thế giới. Ngài đã tạo ra từng phần tử của vũ trụ trong mối liên hệ với các phần còn lại của toàn bộ công trình Sáng tạo. Chẳng hạn, Ngài đã tạo ra động vật trong sự hài hòa với nhau. Ngài đã tạo ra con người trong mối tương giao với chính Ngài, với kẻ khác, và với đất trời vạn vật.

Mặc dù sự hiểu biết của chúng ta về Đức Chúa Trời bị giới hạn theo nhiều cách, nhưng những gì chúng ta có thể thấy được nơi cá tính của Ngài nhắc nhở chúng ta về tình trạng lý tưởng mà thế giới này đáng lẽ phải nên như vậy.

Nếu bạn nhìn xem thế giới như là một phản ảnh của cá tính Đức Chúa Trời (tuy đang chứng kiến sự tàn phá khủng khiếp của tội lỗi trên thế gian), cách nhìn ấy có giúp bạn hiểu hơn về thế giới không?

2. MỘT THẾ GIỚI TRỌN VẸN

Rất dễ cho ai đó có mang máng một nỗi buồn hoài hương đến cảnh vườn Ê-đen thần tiên xanh mát xa xưa. Qua các mô tả tuy ngắn gọn về khu Vườn mà Đức Chúa Trời đã sắp đặt làm chỗ cư ngụ cho ông A-đam và bà Ê-va, có một nét nào đó khơi dậy trong lòng thế nhân một khao khát không nguôi. Chúng ta có thể không hiểu một thế giới tuyệt diệu như vậy hoạt động cách nào, nhưng vẫn thăm ao ước có được những tháng ngày hạnh phúc của cuộc đời mình trong nơi ấy.

Dường như cảm giác hài lòng và trọn đầy cũng là cảm tưởng của Đức Chúa Trời: “Đức Chúa Trời thấy các việc Ngài đã làm thật rất tốt lành.” (Sáng thế Ký 1:31). Ngài đã tạo ra một thế giới vừa mỹ miều vừa đầy đủ chức năng, được thiết kế thật tinh tế, cả về hình thức lẫn tính thực tiễn. Thế giới ấy sôi động với sự sống và màu sắc, và cũng tràn ngập mọi thứ cần thiết cho sự sống có thể phát triển. Vì vậy không có gì đáng ngạc nhiên khi Đức Chúa Trời cứ dừng lại để ngắm nghía rằng thế giới mình đang làm thật tốt đẹp.

Đọc Sáng thế Ký 1. Theo bạn, có ý nghĩa đặc biệt gì trong việc Kinh Thánh lặp đi lặp lại câu sau đây “Đức Chúa Trời thấy điều đó là tốt lành.”? Xem Sáng thế ký 1:4, 10, 12, 18, 25 và 31.

Mặc dù được viết hoàn toàn sau biến cố Sa ngã của nhân loại, Kinh Thánh vẫn gồm thật nhiều lời ca ngợi thế giới tự nhiên, như trong sách Gióp 38 đến 41 và Thi thiên 148. Chúng ta cũng nên nhớ rằng những lời ấy không được viết như hoài niệm về thế giới trinh nguyên thuở ban sơ, trước khi bị tội lỗi làm hoen ố; nhưng được viết trong thì hiện tại, mừng đón đời chút tốt lành nào vẫn còn hiện hữu trong thế giới bất toàn của chúng ta.

Đức Chúa Giê-su cũng đưa ra các ví dụ về lòng tốt và sự chăm nom của Đức Chúa Trời trong nhiên nhiên (Ma-thi-ơ 6:26, 28-30). Ngài tán thưởng mối lệ thuộc của con người vào Đức Chúa Trời và lòng biết ơn những món quà có mặt bao quanh chúng ta, tuy đơn sơ nhưng thật lạ lùng. Nếu chúng ta mở mắt để nhìn những kỳ công trong công trình sáng thế, chúng ta có thể thấy rằng mình đích thực là những kẻ có diễm phúc nhận lãnh các món quà diệu kỳ từ Đấng Tạo Hóa. Phản ứng của chúng ta, ngay cả giữa những giông bão của trần đời điêu linh, phải là một lòng biết ơn đầy cảm kích, với thái độ đầu phục khiêm tốn trước Đấng đã ban cho các món quà vô báu này.

Với tư cách là tín nhân Cơ Đốc Phục Lâm – những người hoan hỉ chào mừng sự Sáng Thế và ngày đêm trong mong sự hiện đến của vương quốc Đức Chúa Trời – chúng ta nên nhận thức rằng những nét đẹp tuyệt vời, những niềm vui chan chứa và lòng tốt vô biên, mà chúng ta thấy và kinh nghiệm trên thế giới này, thật ra chỉ là những cái thoáng nhìn rất hạn hẹp vào một thế giới tráng lệ ngày nào đã từng hiện hữu và mai đây sẽ được khôi phục.

Dựa trên kinh nghiệm của bạn về thế giới tự nhiên, bạn đặc biệt đánh giá cao những diệu kỳ nào của công cuộc Sáng thế? Trong cuộc sống hàng ngày, qua những kỳ quan của thế giới tự nhiên, bạn có thể biết Chúa nhiều hơn như thế nào?

3. QUẢN GIA CỦA TRÁI ĐẤT

Theo ghi chép của Kinh Thánh, Vườn Địa đàng và trái đất lúc mới được dựng nên là nơi dư dật, phong phú, được tạo ra cho cuộc sống được phát triển và nhất là cho con người hưởng thụ.

Nhưng Đức Chúa Trời cũng ban cho người nam và người nữ đầu tiên – và những người khác tiếp nối họ trên mặt địa cầu – một vai trò then chốt để nắm giữ trong thế giới thọ tạo của Ngài. Ngoài việc được dựng nên một cách đặc biệt, ông A-đam và bà Ê-va cũng có được một vị thế đặc biệt trong thế giới mới.

Trước hết, ông A-đam được giao công việc đặt tên cho các loài động vật và chim chóc (Sáng thế Ký 2:19). Sau đó, ông được trao cho một vai trò khác, được coi như là một phước lành từ chính Đức Chúa Trời: “Đức Chúa Trời ban phước cho loài người và phán rằng: Hãy sanh sản, thêm nhiều, làm cho đầy dẫy đất; hãy làm cho đất phục tùng, hãy quản trị loài cá dưới biển, loài chim trên trời cùng các vật sống hành động trên mặt đất.” (Sáng thế Ký 1:28).

Hãy đọc và so sánh Sáng thế Ký 1:28 với 2:15. Bạn có thể mô tả nhiệm vụ của con người một cách ngắn gọn trong một hoặc hai câu không?

Quá thường thấy trong lịch sử Cơ Đốc giáo, Sáng thế Ký 1:28 đã bị một số người sử dụng làm giấy phép để lạm dụng, thậm chí đến mức phá hủy thế giới tự nhiên. Vâng, hiển nhiên địa cầu này đã được tạo ra cho đời sống con người, cho họ các lợi ích và hưởng thụ. Nhưng trách nhiệm của nhân loại là “trồng và giữ vườn.” – theo Sáng thế Ký 2:15.

Khi chúng ta nói về bốn phận quản gia, ý nghĩ đầu tiên đến trong trí thường liên quan đến tiền bạc, nhưng mệnh lệnh đầu tiên cho bốn phận quản gia trong Kinh Thánh là chăm sóc trái đất mà Đức Chúa Trời đã tạo ra và ủy thác cho chúng ta. Mệnh lệnh cho ông A-đam và bà Ê-va cũng tiên đoán rằng trái đất sẽ được chia sẻ với con cái của họ và với các thế hệ mai sau. Trong kế hoạch ban đầu, thế giới mà Chúa tạo lập sẽ tiếp tục là nguồn sự sống, ân tốt lành và nét mỹ lệ cho tất cả mọi người, và ông A-đam và bà Ê-va sẽ giữ một vai trò quan trọng trong việc chăm nom thế giới ấy.

Trái đất vẫn là của Đức Chúa Trời (Thi thiên 24:1), và chúng ta vẫn tiếp tục được kêu gọi làm những người quản gia của tất cả những ơn phước mà Chúa ban cho chúng ta. Có lẽ cũng kết luận được rằng, trong một thế giới suy đồi, trách nhiệm của chúng ta làm người quản gia càng hệ trọng hơn nhiều.

Làm người quản lý của trái đất ngày nay, trong một thế giới bại hoại, có ý nghĩa gì đối với bạn? Nhận thức việc được giao phó trách nhiệm trọng đại này ảnh hưởng thế nào đến lối bạn sống hàng ngày?

4. MỘT THẾ GIỚI ĐỒ VỠ

Một ân huệ mà Đức Chúa Trời chỉ ban riêng cho ông A-đam và bà Ê-va và ngoài ra không ban cho bất cứ loài vật nào khác trên thế gian là khả năng tự do đạo đức. Con người là những sinh vật đạo đức theo những cách mà thực vật, động vật và cây cối không bao giờ có thể sánh được. Đức Chúa Trời coi trọng khả năng tự do đạo đức đến mức Ngài sẵn sàng chấp nhận viễn ảnh trong ấy con cái Ngài có thể chọn hành vi bất tuân. Làm như vậy, Ngài đã mạo hiểm để có thể đánh mất tất cả muôn loài vạn vật Ngài đã tạo ra vì một mục tiêu vĩ đại hơn, ấy là mối tương giao với loài người, là con cái của Ngài, dựa trên tình yêu và ý chí tự do.

Nhưng cũng có một kẻ hủy diệt nổi dậy từ trong số các thiên sứ (tự do đạo đức cũng được ban cho các thiên sứ). Kẻ rất nguy hiểm ấy muốn phá vỡ thế giới tốt lành và trọn vẹn mà Đức Chúa Trời đã thiết lập. Hắn thi hành ý định của mình bằng cách lợi dụng con người, là thành quả sáng tạo đặc biệt của Đức Chúa Trời trên trái đất. Mượn miệng con rắn, ma quỷ chất vấn tính cách trọn vẹn và đầy đủ của nguồn cung cấp từ Đức Chúa Trời (Sáng thế Ký 3:1-5). Sự căm thù chính yếu ở đây là tham muốn nhiều hơn những gì Đức Chúa Trời ban cho, là nghi ngờ lòng tốt của Ngài, và là thái độ tự phụ bất cần Đấng Sáng Thế của mình.

Việc con người lựa chọn và hành động theo sự cám dỗ của kẻ hủy diệt như vậy đã cắt đứt hết các mối quan hệ, là phần thiết yếu trong công trình sáng tạo theo đúng cách Đức Chúa Trời thiết kế. Ông A-đam và bà Ê-va không còn tận hưởng được mối tương giao với Đấng Tạo Hóa theo cách họ đã được thiết kế (Sáng thế Ký 3:8-10). Hai người chột nhận ra rằng họ lỏa lồ và đầy xấu hổ, và mối tương giao giữa họ với nhau cũng đã thay đổi gần như không hàn gắn được. Mối quan hệ của họ với các thành phần còn lại của thế giới thọ tạo cũng bị căng thẳng và gián đoạn.

Xin đọc Sáng thế Ký 3:16-19. Các câu Kinh Thánh này cho chúng ta biết gì về các mối quan hệ đã thay đổi giữa con người và thế giới tự nhiên?

Bởi vì thực tế của tội lỗi, cuộc sống đột nhiên trở nên gian nan hơn cho ông A-đam, bà Ê-va, và các phần tử khác của công trình sáng thế. Hậu quả của tội lỗi rất cụ thể, đặc biệt khi chúng ảnh hưởng đến nhân loại và các mối quan hệ của chúng ta. Theo một nghĩa nào đó, chúng ta trở nên xa cách Đức Chúa Trời, Đấng Tạo Hóa của mình. Gia đình của chúng ta cũng bị ảnh hưởng trên nhiều phương diện, và mối quan hệ giữa ta và những người khác thường gặp nhiều thử thách. Chúng ta thậm chí còn vật lộn với môi trường thiên nhiên và thế giới mà trong đó chúng ta đang sống. Tất cả các khía cạnh của cuộc sống và thế giới của chúng ta là bằng chứng cho thấy sự đổ vỡ trầm trọng do tội lỗi gây ra.

Nhưng đây không phải là cách Đức Chúa Trời đã tạo ra thế giới. “Lời rửa sã” của Sáng thế Ký 3 cũng đi kèm với lời hứa rằng Ngài sẽ tìm một cách để tái tạo thế giới và sửa chữa các mối quan hệ đã bị tội lỗi phá vỡ. Trong khi tiếp tục đấu tranh với tội lỗi và những ảnh hưởng của nó trong cuộc sống của mình, chúng ta cũng được kêu gọi để duy trì tính chất tốt lành nguyên thủy của vạn vật. Muốn vậy, chúng ta phải tìm cách sống thế nào nhằm thực hiện được kế hoạch Đức Chúa Trời dành cho thế gian.

5. MẠNG LƯỚI GIA ĐÌNH CỦA NHÂN LOẠI

Với sự xuất hiện của tội lỗi, không bao lâu sau đó thế giới đã trở nên suy thoái. Phát cuồng bởi lòng ganh tị, ý hiểu lầm và cơn giận dữ, vụ án mạng thứ nhất đã xảy ra giữa cặp anh em đầu tiên. Khi Chúa tra hỏi Ca-in về trọng tội đã phạm, hắn trả lời giọng mỉa mai và đầy bài bản – “Tôi là người giữ em tôi sao?” (Sáng thế Ký 4:9) – nhưng dĩ nhiên câu hỏi của Đức Chúa Trời ngụ ý là: “Phải, đương nhiên, người là người giữ em người.”

Xin đọc Châm ngôn 22:2. Lời tuyên bố đơn giản này rõ ràng ngụ ý gì? Nó nói gì về mối quan hệ của chúng ta với người đồng loại?

Mọi người chúng ta gặp đều là một trong những tạo vật của Đức Chúa Trời, được tạo dựng trong hình ảnh của Ngài, và là một phần của mạng lưới các mối quan hệ kết nối tất cả chúng ta trong thế giới thọ tạo của Đức Chúa Trời, đầu ấy là một công trình sáng tạo bị rạn nứt và đổ vỡ nặng nề. “Tất cả chúng ta đều được đan xen với nhau trong mạng lưới nhân loại. Điều ác xâm nhiễm bất cứ phần nào của tình huynh đệ vĩ đại ấy của con người đều gây nguy hiểm cho tất cả các thành viên khác.” – Ellen G. White, *The Ministry of Healing*, trang 345. Muốn hay không, vì mối liên kết chung này, chúng ta có một trách nhiệm đối với Chúa và đối với nhau như đã được Ngài giao phó (Ma-thi-ơ 22:37–39).

Xuyên suốt Kinh Thánh, lời tuyên bố rằng Đức Chúa Trời là Đấng Tạo Hóa đã được lặp đi lặp lại nhiều lần. Ví dụ, đó là một trong những lý do được đưa ra để ghi nhớ ngày Sa-bát (Xuất Ê-díp-tô Ký 20:11) và để thờ phượng Ngài trong thời kỳ cuối cùng (Khải huyền 14:7). Biết nhìn nhận Đấng Tạo Hóa cũng là một động cơ chính thúc đẩy lòng quan tâm cho người khác, và nghĩ tới những người kém may mắn hơn.

Tất cả chúng ta đều liên kết với nhau bằng nguồn gốc chung từ Đức Chúa Trời. “Kẻ hà hiếp người nghèo khổ làm nhục Đấng Tạo hóa mình; Còn ai thương xót người bản cùng tôn trọng Ngài” (Châm ngôn 14:31). Mối liên kết chung của nhân loại là một chân lý hiển nhiên không ai không thấy!

Đức Chúa Trời, trên tư cách là Đấng Tạo Hóa của nhân loại, đòi hỏi cả cuộc đời chúng ta thờ phượng, phục vụ và quan tâm đến người khác. Dầu lắm lúc đầy nhiều khê, bực dọc và nhiều bất tiện, chúng ta thực sự là “người giữ anh em” mình.

Tại sao bạn nghĩ rằng các đòi hỏi của Đức Chúa Trời trên tư cách Đấng Tạo Hóa là một chủ đề lặp lại nhiều lần trong suốt Kinh Thánh? Tại sao yêu sách này quan trọng như vậy, và sự kiện này nên ảnh hưởng cách chúng ta đối xử với người khác thế nào?

NGHIÊN CỨU BỔ TÚC:

“Đức Chúa Trời là sự yêu thương’ . . . Bản chất của Ngài, luật pháp của Ngài, là tình yêu. Chân lý này đã luôn là vậy, và mãi mãi sẽ là vậy. ‘Đấng cao cả, ở nơi đời đời vô cùng,’ con đường đời đời’ không hề đổi dời. Đối với Ngài ‘trong Ngài chẳng có một sự thay đổi, cũng chẳng có bóng của sự biến cải nào.’ . . .

“Mọi biểu hiện của sức mạnh sáng tạo là sự bày tỏ tình yêu vô hạn. Chủ quyền của Đức Chúa Trời liên quan đến tính cách sung mãn của các phước lành được ban cho mọi tạo vật.” – Ellen G. White, *Patriarchs and Prophets*, trang 33.

“Nếu người ta làm bốn phận mình đúng như là những người quản lý trung tín về hàng hóa của Chúa, thì sẽ không còn nghe tiếng nài nỉ xin thức ăn, không ai phải vật vờ, và không ai bị lừa dối hay thiếu thốn. Chính sự phản bội của con người đào nên vực thẳm đau thương mà nhân loại phải rơi vào . . . Đức Chúa Trời đã ủy nhiệm loài người làm quản gia của Ngài, và Ngài không thể chịu trách nhiệm cho những thảm sầu, bất hạnh, trần truồng, và tham muốn của nhân loại. Ngài đã cung cấp đầy đủ cho tất cả.” – Ellen G. White, *Welfare Ministry*, trang 16.

ĐỀ TÀI THẢO LUẬN THÊM:

1. Đọc cẩn thận lời vừa trích từ bà Ellen G. White. Bà đã nói gì? Bà tuyên bố ai là người phải chịu trách nhiệm tối hậu cho tệ nạn nghèo đói ở quanh chúng ta? Điều ấy nói gì về tầm quan trọng của việc làm người quản gia trung tín?
2. Sau hàng ngàn năm bị tàn phá bởi tội lỗi, thế nào để chúng ta vẫn thấy được tính chất tốt lành trong công trình Sáng Tạo? Là những người tin vào Đấng Tạo Hóa, chúng ta có thể làm gì để giúp người khác cũng thấy được sự tốt lành trong thế giới thọ tạo này?
3. Bạn hiểu gì về từ quản gia? Có điều gì trong bài học tuần này mở rộng suy nghĩ của bạn về ý nghĩa của việc trở thành người quản gia, đặc biệt là khi chúng ta được Đức Chúa Trời kêu gọi?
4. Nếu chúng ta có thể nhìn thấy trên trán mỗi người mình gặp một dấu hiệu nhắc nhở rằng người ấy được “tạo dựng bởi Đức Chúa Trời theo ảnh tượng Ngài và được Ngài rất yêu thương”, thì nhận thức đó thay đổi cách chúng ta liên hệ và đối xử với họ thế nào?

TÓM TẮT:

Đức Chúa Trời đã tạo ra một thế giới tốt đẹp và trọn vẹn, và Ngài đã chỉ định loài người, được tạo ra theo ảnh tượng của Ngài, để “trông và giữ” công trình sáng thế của Ngài. Mặc dù tội lỗi cắt đứt các mối quan hệ mà Đức Chúa Trời lúc đầu đã dự định cho chúng ta, chúng ta vẫn có vai trò là người quản lý kiểm soát phẩm chất tốt lành của thế giới thọ tạo và lo chăm sóc đồng loại. Chu toàn vai trò này là một cách chúng ta có thể tôn vinh Đức Chúa Trời như là Đấng Tạo Hóa.